

Államtitkári olaj az egri kórházi tűzre

Az egyes egészségügyi dolgozók által „ostromlott várhoz” hasonlított egri Markhot Ferenc Kórházba látogatott a napokban Szócska Miklós, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium egészségügyi államtitkára. De ahelyett, hogy az államtitkári munkájának első vidéki útjaként beharangozott találkozót megnyugtatta volna a háborgó kedélyeket, a kórházban sokakban inkább újabb feszültségeket keltett.

Többen ugyanis értetlenkedve fogadták, hogy Szócska Miklós a meghívás ellenére nem ment el az ugyancsak csütörtökön zajlott Semmelweis-nap egri kórházi rendezvényére, nem kezdeményezett tárgyalást a fenntartó megyei önkormányzattal, viszont találkozott az úgynevezett „kórházvédőkkel”, akik annak idején demonstrációkat szerveztek a HospInvest Zrt. egri működése ellen.

Az ifjúsági házban tartott találkozó után – amelyen mintegy kétszázan vettek részt – Szócska Miklós azt nyilatkozta: megköszönte a „kórházvédőknek”, hogy ellenálltak a kiszervezési kísérletnek. Ezután bejelentette: megvizsgálják annak a lehetőségét, miképpen lehetne kárpótolni azokat a volt dolgozókat, akik annak idején nem voltak hajlandók a HospInvest égisze alatt dolgozni.

Arra a kérdésre, hogy miért kellene kárpótolni azokat, akik önként döntöttek az intézményből való távozás mellett, Szócska Miklós így válaszolt: a dolgozók döntésének oka volt, ezért most meg kell vizsgálni a kor-

rekció lehetőségét. Arra nem adott egyértelmű választ, hogy a korrekció vajon azt jelenti-e: egyeseknek hamarosan az állásába kerülhet, ha volt dolgozókat vesznek vissza a kórházba.

Érdeklődésemre, hogy e korrekció vajon nem szüle-

újabb bizonytalanságokat a kollektíva körében, Szócska Miklós azt felelte: körültekintően kell eljárni. Kérdésemre, hogy ha tájékozódni akart a kórház ügyeiről, akkor miért nem az intézmény vezetését kereste föl, az államtitkár azt felelte: a kórházvédőkkel való találkozás után fölkeresi a kórházigazgató irodáját.

Az államtitkári látogatásról Merczel József, a megyei közgyűlés szocialista alelnöke érdeklődésemre azt mondta:

– Megdöbbenő, hogy az államtitkár először nem a fenntartóval, hanem a „kórházvédőkkel” ült le beszélgetni az intézmény dolgairól. Ennek az lehet a következménye, hogy félretájékoztatják.

Merczel József úgy fogalmazott: nem igaz, hogy romokban hever a kórház,

s hogy adósságban úszik az intézmény.

A dolgozókat azonban csak részben nyugtatja meg, hogy a kórházat működtető, a megyei önkormányzat tulajdonában lévő kft.-nek jelenleg egyetlen kifizetetlen számlája sincsen.

– A kórházban sokan úgy érezzük magunkat, mintha ostrom előtt lennénk: ősszel jönnek az önkormányzati választások, minket meg lapátra tesznek – fogalmazott egy kórházi alkalmazott, amikor arról kérdeztem, milyen az élet az intézményben a HospInvest Zrt. után. A középkorú asszony arra kért: a nevét meg ne írjam, mert abból kellemetlenségei támadhatnak. Mint mondta, egyes dolgozókat rendszeresen érnek „szóbeli befenyítések” azok részéről, akik annak idején ellenezték a HospInvest ügyletet. Sokan vannak: 2008-ban az intézmény mintegy 1200 alkalmazottja közül hatszázan nem kötöttek szerződést a HospInvesttel.

– Azok, akik mégis leszerződtek a HospInvesttel, most bosszútól tartanak – mondta az asszony. – Attól félnek, hogy ki fogják rúgni

azokat az orvosokat, akik a HospInvest idején kerültek a kórházba.

– Hogyan lehet ilyen hangulatban dolgozni, gyógyítani? – kérdezem az egyik szakdolgozótól, mire tömör választ kapok: – Rohadt nehezen. De minden dicséret megilleti azokat, akik így is becsületesen ellátják a munkájukat.

Mások azt nehezményezik, hogy az egri politikai harcoknak, vagyis a baloldal és a jobboldal évek óta tartó, kíméletlen hatalmi küzdelmének egy gyógyító intézmény issza meg a levét.

– Semmi közünk a politikához! – csattant föl egy fehér köpenyes férfi, amikor megállítom. – Hagyjanak végre dolgozni!

A dolgozók panaszaival szembesítettem Banyó Tamást, a kórházat működtető kft. igazgatóját, aki keserűen bólogatott:

– Nagyon jól tudom, hogy milyen bizonytalanságokkal küszködnek itt az emberek – mondta. – Ami azért is fájó, mert gazdálkodásunk stabil, megtakarításunk meghaladja a százmillió forintot, s hamarosan több mint ötmilliárd forint értékű fejlesztések kezdődnek.

Hogy mivel tudja biztatni a beosztottjait, Banyó Tamás tanácstalanul szétártta a kezét: – Mit is mondhatnék? Hiszen fogalmam sincs róla, hogy a megyei önkormányzat leendő, vélhetően jobboldali vezetése mit tervez a kórházzal. S ilyen bizonytalan körülmények között nagyon nehéz dolgozni.

Elégedettség a Harlekinnél

Évadzáró társulati ülést tartott június 18-án a Harlekin Bábszínház, ahol Lengyel Pál igazgató, Sós Tamás a Heves Megyei Közgyűlés elnöke és Agyagási Dezső a városi önkormányzat kulturális referense értékelte a most záruló évad eredményeit.

Lengyel Pál minden tekintetben elégedettségét fejezte ki a társulat munkájával kapcsolatban, valamint a támogatottsággal a fenntartók részéről, bár az utóbbi félét „húzósnak” ítélte, hozzátéve, hogy szolidárisnak kell lenni a fenntartók felé. Fontos momentumként emelte ki, hogy a Harlekin a város fő rendezvényein mindig központi szerepet játszhat.

– Ez már az a világ amikor a szakembereknek kell meg-

mondani, hogy a fenntartástól függően mit lehet létrehozni az adott színházi évadban – kezdte értékelőjét Sós Tamás, a megyei közgyűlés elnöke. Az igazi elismerés azonban

az, amikor a gyermekeken látszik, hogy le vannak kötve, az éppen látott darabbal élnek, és még hónapok múlva is eszükbe jut amit láttak. Ez az igazi sikerélmény, melyet a gyermekeken lehet lemérni – ecsetelte az elnök.

A megyei önkormányzat vezetője hozzátette, hogy a

most véget ért évadban 25 ezer látogatója volt a Harlekinnek, és 217 előadásnap volt, amik már magukban igen magas számok. A megyei önkormányzatnak pedig igen fontos, hogy a fenntartott intézmények nemzetközileg is megmérettessék magukat, így a jövőben is lesz lehetőség vendégszereplésekre.

Az évadzáró végén az „Év bábszínésze” elismerést is átadták, mellyel Soó Gyöngyvér egész éves munkáját ismerte el a bábszínház, a legsikeresebb darab pedig a heol.hu szavazóinak voksai alapján a Süsü lett.

Magyar Gina

Jól megvédték a kórházat

Bár az egri kórházvédők látszólag nyertek, elűzték városukból a HospInvestet, a kórházukat azonban lassan mégis elvesztik. Eddig se volt elég beteg az intézmény gazdaságos üzemeltetéséhez, ám az ami volt, lassan az is „elszivárog” – éppen a „kórházvédő” orvosok közreműködésével. Az utóbbi három évben, amíg az egri kórház üzemeltetéséért vívott politikai csata zajlott, folyamatosan csökken az intézményben ellátott betegek száma. Mostanra pedig már minden ötödiket biztosan elvesztette az egri kórház. Az elvándorolt betegek a HospInvest látványos távozása után sem tértek vissza az egri kórházhoz, döntő többségüket a Miskolci Megyei Kórházban látják el. Nem véletlen. Mire a HospInvest bevette Egert, a cég csődbe ment. Az intézményt visszaadta a megyének. De Eger városa közben saját szakrendelőt nyitott a „kórházvédő” orvosoknak

– éppen a két választási forduló között, amihez a miskolci megyei kórház adott át rendelési időt az egrieknek. Így került ki az egri kórházból a kardiológia, a belgyógyászat, a neurológia és az ortopédia, csupa nagy forgalmú szakellátás, amit azért okoz gondot, mert nemcsak a szakrendelőből hiányoznak az itt ellátottak, hanem a helyi kórházi ágyakról is. Az egykor „kórházvédő” orvosok ugyanis a városi szakrendelőből Miskolcra a megyei kórházba küldik őket, ha fekvő ellátásra szorulnak. A beteg, noha többet utazik, de komplexebb ellátást kaphat Miskolcon, hiszen a nagyobb kórházban biztosan van mindig megfelelő specialista, a daganatos betegek ellátásának pedig ez a régiós centruma. Csiba Gábor, a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei kórház főigazgatója szerint az új rendszer jól működik, az ő intézményének a betegforgalma ütemesen nő. A feláldozott szakoráékért cserébe, min-

den ellátott eset egy forintjából 15 fillér a miskolci megyei kórházat illeti, a többiből az egriek fedezik a szakrendelés költségeit. A borsod megyei kórház vezetőjének nem ez az egyetlen szolgáltatás-optimalizálási kezdeményezése a környéken. Például a kórházában található annak a betegirányító informatikai rendszernek a központja, amely összeköti a régió fekvőbeteg-ellátóit és háziorvosait is.

A rendszeren keresztül foglalható időpont szakvizsgálatokra, de utazhatnak a leletek is az intézmények között. S ha nincs is kimondva, a miskolci kórházi vezető „ellátásszervezőként” működik Észak-Magyarországon. A kiskórház-tulajdonos önkormányzatok pedig nem is nagyon tehetnek mást mint megalkuszni valakivel az ellátások ésszerű működtetésre.

Népszabadság

Most éppen az önkormányzati választásokhoz közeledve szaporodtak meg az Orbán Viktor vezette központoknak, illetve a helyi potentátoknak „nem tetsző” szintén helyi FIDESZ-szervezetek feloszlása.

Ennyit a kormánypárti erők demokrácia felfogásáról!

Budapesten dőlnek el a helyi kérdések. A saját embereik feje felett is politizálnak. Akkor mi is változott az elmúlt húsz évben?

Országosan a miskolci szervezet kapott nagyobb figyelmet. Csupa olyan emberről van szó a FIDESZ -ben akik „héják” között „galambok”.

Heves megyében korábban Egerben rendelték a polgármester alá a FIDESZ-t. Igaz most éppen KDNP-s. De mi a különbség a kettő között? Ugyan itt vannak még lokálpatrióták, ők már nem is igazán fontosak...?

Füzesabonyban is százalmas a helyzet, „kabaré” számban megye ami ott történik. A hírek most Gyöngyösről is szólnak, és talán már el is felejtették a hevesi és a lőrinci eseteket...

Ez valójában nem szól másról, mint hogy a korábbi „szövetségesek” egymást alázzák meg emberi méltóságukban, amolyan FIDESZ- módra.

A tanulság pedig: ha a FIDESZ a saját embereivel így bánik – mármint azokkal akiknek önálló véleményük van – akkor, hogy kezeli ellenfeleit, és akikre hivatkozik, az istenadta népet, az EMBEREKET?

A választ Önökre bízom!

Sós Tamás